

„Съдът през моите очи“

Есе

Съдът през моите очи представлява, че ако човек направи някакво престъпление той бива осъден за постъпката си. Хората преди са спазвали законите, но с времето тези закони се забравят.

В днешно време хората са озлобени един към друг, завиждат, говорят си зад гърба, но защо трябва да е така?

В Крумовите закони са били насочени към създаване на строги норми в българското общество за защита на частната собственост, предпазване от разоряване на обеднялото население, против клеветниците, лъжците, крадците и техните съучастници.

Новото законодателство е доказателство за настъпили промени в социалната структура на обществото-продължаваща социална диференциация, начеваща феодализация и други.

Писаните закони:

-Регламентирали правото на частна собственост и защитата и от посегателство.

-Предвиждали различни видове наказания срещу клеветниците и други провинения.

-Несъмнено последица от съставените закони била юридическо изравняване на прабългарите с други народности, живеещи по това време в пределите на държавата. По този начин народите получавали равни права в една обща държава.

-Изкореняване на лозята, за да бъде възпяно пиянството сред народа.

-Помощ на безимотните и нуждаещи се от страна на имащите, за да се преодолее обедняването на престъпниците и мъжете които са били жените си, е имало строго наказание за тях.

А в днешно време човек ще убие някого, ще го осъдят за 2 години, ще го пуснат и той пак ще направи същото, защото няма да си е взел поука от

това. Такива хора заслужават доживотен затвор. Преди хората са ги измъчвали и са ги били, но когато са излезли те вече са разбрали, че това е лошо и са се научили на ред и дисциплина. При нас лошото е, че няма справедливост към хората които вършат добрини.

На добрите хора не им признават това, което са направили, а на лошите го признават, защото имат пари. Само че тези пари идват от мръсни работи, от кражби, убийства, трафик на хора и още много други.

Това, че имат тези пари и имат големи къщи по-три коли в двора, басейни и златни огърлици не ги прави велики. Тъй като, един ден парите ще свършат и ще се върнат там от където са тръгнали.

Та за правосъдието то е висша ценност, ако се стреми към най-висшата-справедливостта! Правосъдието се постига от Вас и нас ЗАЕДНО! Правосъдието не е лошо. Има хора, които го опошляват. Правосъдието не се произвежда в телевизията. То се решава само в съдебната зала! И милион пъти да чувате една гледна точка, тя си остава една.

Съдът чува всички. Не искайте от съда ДОБРОТА. Искайте СПРАВЕДЛИВОСТ!

Справедливостта е нашият труден път, който мнозина не са готови да последват.

Никога не е късно да израснем!

Виктория Димитрова 10 А СУ „П.Р. Славейков“ град Видин